EINA Centre Universitari de Disseny i Art de Barcelona. Adscrit a la UAB

Espinet: Quinze anys

Aquest any li toca al nostre director, Miquel Espinet, rebre el guardó dels quinze anys seguits de donar classe a Eina.
En Miquel Espinet va entrar formant part de l'equip d'arquitectes que han portat l'especialitat de Disseny d'Interiors.
Va entrar sense fer gaire soroll de la mà de Pere Riera i l'any següent ja va encarregar-se dels projectes del tercer curs. Aviat, però, es va veure que l'escola havia fet un bon fitxatge. El seu dinamisme, les seves naturals dots pedagògiques, el seu invariable estat d'ànim optimista van fer que es perfilés com un dels puntals de l'escola en un moment en què tot sovint Eina trontollava és a dir, un moment en què els puntals feien molta falta. I amb ell no va entrar solament el sentit constructiu arquitectònic, sinó també un altre sentit molt important perquè les coses vagin endavant: el sentit alimentari en la seva més noble dimensió: la gastronòmica. Es a dir, que entre el puntal arquitectònic i el refroçament vitamínic les coses van començar a anar millor. Tant és així, que en el moment en què jo vaig considerar que un relleu en les tasques de direcció seria la cosa més saludable per l'escola i per a mí, l'Espinet va acceptar fer-se'n càrrec - cosa que va ser un bon respir per qui us parla i un gran bé per l'escola, com la Història ha demostrat. L'escola ha crescut tant que, com als antics dibuixos animats, les parets d'Eina s'inflen cada matí per donar més espai a les classes i cada tarda es desinflen poc a poc fins tornar a les antigues dimensions. Com que aquest sistema resulta complicat i bastant incòmode, ara el nostre director està inventant-ne un per fer créixer l'escola d'una manera permanent sense que se noti. Serà, si ho aconsegueix, un invent fabulós. I com que l'Espinet es home d'empenta demostrada, estem segurs que ho aconseguirà Per totes aquestes raons i sobre tot pels 15 anys seguits de classe, ens plau a tots atorgar-li el corresponent i merescut guardó.